

Úmluva o zákazu biologických zbraní (BWC) v právním systému ČR

Autoři: Martin Hubálek, Hana Kubátová, Renata Šálová, Katarína Šedivá, Petr Urban

říjen 2012

1. Implementace BWC v právním systému ČR

1.1. Hlavní právní předpisy

1.1.1. Státní úřad pro jadernou bezpečnost

1.1.2. Ministerstvo průmyslu a obchodu

2. Související legislativa v jednotlivých oblastech státní správy

2.1. Oblast zdravotnictví

2.1.1. Ochrana veřejného zdraví a relevantní právní předpisy

2.1.1.1. Systém ochrany veřejného zdraví

2.1.2. Ochrana zdraví při práci a relevantní právní předpisy

2.1.3. Mezinárodní spolupráce v případě výskytu infekčních onemocnění

2.2. Oblast zemědělství

2.2.1. Přehled relevantní legislativy z oblasti rostlinolékařství

2.2.1.1. Rostlinolékařská správa

2.2.2. Přehled relevantní legislativy z veterinární oblasti

2.2.2.1. Orgány veterinární správy

2.3. Oblast ochrany životního prostředí

2.3.1. Přehled relevantní legislativy z oblasti ochrany životního prostředí

2.3.1.1. Ministerstvo životního prostředí

1. Implementace BWC v právním systému ČR

Úmluva o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o jejich zničení (BWC) se stala součástí právního systému tehdejší Československé socialistické republiky v roce 1975 v podobě vyhlášky č. 96/1975 Sb. Po rozdělení Československa v roce 1993 přejala a plní nově vzniklá Česká republika mezinárodní závazky včetně BWC. Základní požadavky BWC byly průběžně zapracovávány do českého právního systému již od poloviny 90. let minulého století. Do právního systému ČR byly také zavedeny zásady vyplývající z dalších relevantních mezinárodních předpisů, jako je nařízení rady bezpečnosti OSN 1540.

1.1 Hlavní právní předpisy

Stěžejním právním předpisem je **zákon č. 281/2002 Sb.**, o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o změně živnostenského zákona, který se významně podílí na plnění závazku vyplývajícího z Článku IV BWC. Jeho základními principy jsou:

- vytvoření dozoru nad dodržováním zákazu vývoje, výroby, hromadění a použití biologických a toxinových zbraní,
- vytvoření dozoru nad nakládáním s vysoce rizikovými a rizikovými biologickými agens a toxiny,
- zavedení systému evidence v oblasti nakládání s vysoce rizikovými a rizikovými biologickými agens a toxiny,
- definování podmínek pro nakládání s vysoce rizikovými a rizikovými agens a toxiny,
- definování kompetencí inspektorů,
- nastavení sankcí za případné porušení povinností.

Prováděcím právním předpisem k tomuto zákonu je **vyhláška č. 474/2002 Sb.** Součástí příloh k vyhlášce je seznam vysoce rizikových biologických agens a toxinů a seznam rizikových biologických agens a toxinů. Vyhláška stanovuje podrobnosti o vedení evidence vysoce rizikových a rizikových biologických agens a toxinů a stanovuje rovněž požadavky na údaje uvedené v deklaracích, které jsou osoby nakládající s těmito agens a toxiny povinny ve stanovených termínech předkládat SÚJB.

Další významnou součástí právního systému, která se podílí na plnění Článku III a Článku IV BWC, je **zákon č. 594/2004 Sb.**, jímž se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití, ve znění pozdějších předpisů, kterým se provádí režim Evropských společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování, technologií a tranzitu zboží dvojího užití. Zákon upravuje, v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství, kontrolu vývozu zboží dvojího užití, poskytování zprostředkovatelských služeb souvisejících se zbožím dvojího použití a tranzitu při dodržování mezinárodních režimů, mezinárodních smluv a ujednání, k jejichž plnění se Česká republika zavázala, jakož i některá práva a povinnosti zprostředkovatelů, vývozců zboží dvojího užití a dalších osob, které se na vývozu podílejí, práva a povinnosti osob přepravujících zboží dvojího užití z území České republiky na území jiného členského státu Evropské unie. Zákon dále upravuje kontrolu poskytování technické pomoci týkající se určitých vojenských konečných použití a práva a povinnosti osob, které dovážejí zboží dvojího užití do České republiky.

Pro provádění zákona je využívána Příloha I **Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 428/2009**, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití, ve znění pozdějších předpisů. Tato příloha obsahuje seznam zboží dvojího užití rozčleněný do příslušných kategorií.

1.1.1 Státní úřad pro jadernou bezpečnost

Státní úřad pro jadernou bezpečnost (SÚJB) je ústředním orgánem státní správy, ustavený dle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky. V jeho čele stojí předseda, který je jmenován vládou ČR. Úřad je přímo podřízen vládě ČR a má samostatný rozpočet. SÚJB vykonává státní správu a dozor při využívání jaderné energie a ionizujícího záření, v oblasti radiační ochrany, dozoru nad nešířením jaderných zbraní a zákazem chemických zbraní. Od roku 2002 vykonává SÚJB, vedle

zmíněných kompetencí, státní správu a dozor v oblasti dodržování zákazu bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a současně působnost národního úřadu pro plnění BWC. SÚJB tak plní roli kompetentního úřadu v celé oblasti CBRN. Problematice zákazu biologických a toxinových zbraní se v rámci SÚJB věnuje **Oddělení pro kontrolu zákazu biologických zbraní**, jako samostatný odborný útvar.

Zabezpečení technické podpory dozorové a inspekční činnosti prováděné SÚJB vykonává Státní ústav jaderné, chemické a biologické ochrany, v.v.i. se sídlem v Kamenné a Státní ústav radiační ochrany, v.v.i. se sídlem v Praze.

1.1.2 Ministerstvo průmyslu a obchodu

Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) je ústředním orgánem státní správy, který vykonává dohled nad obchodováním se zbožím dvojího užití v rámci ČR. Útvarem MPO odpovědným za řízení a vykonávání činností spojených s uplatňováním licenčního režimu v oblasti hospodářských styků se zahraničím je **Licenční správa MPO**.

Mezi MPO a SÚJB dochází k vzájemnému poskytování údajů týkajících se řízení o povolení a povolovacího řízení podle zvláštních právních předpisů v oblasti jaderných, chemických a biologických položek. Oba orgány státní správy se navzájem neprodleně informují o skutečnostech významných pro řízení o povolení, kontrolu dodržování nařízení Rady č. 428/2009 Sb. ve znění pozdějších předpisů nebo zákona č. 594/2004 Sb. ve znění pozdějších předpisů. SÚJB poskytuje MPO informace významné pro řízení o povolení zjištěné v průběhu prováděné kontrolní činnosti.

2 Související legislativa v jednotlivých oblastech státní správy

2.1 Oblast zdravotnictví

2.1.1 Ochrana veřejného zdraví a relevantní právní předpisy

Hlavním zákonným pilířem k ochraně veřejného zdraví je **zákon č. 258/2000 Sb.**, o ochraně veřejného zdraví. Zákon zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje práva a povinnosti osob a výkon státní správy v ochraně veřejného zdraví. Zákon současně vymezuje soustavu orgánů ochrany veřejného zdraví a stanovuje jejich působnost, pravomoci a povinnosti.

Důležitou část zákona tvoří oblast předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění. Prováděcími předpisy k této části zákona jsou:

- **vyhláška č. 195/2005 Sb.**, kterou se upravují podmínky předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a hygienické požadavky na provoz zdravotnických zařízení a ústavů sociální péče (vyhláška řeší způsob a rozsah hlášení infekčních onemocnění, včetně nemocničních nákaz, a věnuje se také zásadám pro odběr a vyšetření biologického materiálu);
- **vyhláška č. 473/2008 Sb.**, o systému epidemiologické bdělosti pro vybrané infekce (vyhláška stanovuje seznam infekčních onemocnění, která spadají pod zpřísněnou kontrolu epidemiologů; současně stanovuje rozsah údajů shromažďovaných o těchto infekčních onemocněních, způsob a lhůty jejich hlášení, laboratorní diagnostiku, epidemiologické šetření a stanovení druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření infekčních onemocnění);

- **vyhláška č. 537/2006 Sb.**, o očkování proti infekčním nemocem (vyhláška řeší podmínky provedení očkování a pasivní imunizace, zabývá se způsoby vyšetřování imunity a upravuje oblast pracovišť s vyšším rizikem vzniku infekčního onemocnění a podmínky, za kterých mohou být v souvislosti se zvláštním očkováním fyzické osoby zařazeny na tato pracoviště).

2.1.1.1 Systém ochrany veřejného zdraví

Na základě zákona č. 258/2000 Sb. tvoří soustavu orgánů ochrany veřejného zdraví Ministerstvo zdravotnictví (MZ), krajské hygienické stanice, Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra. Klíčovou roli hraje MZ, které kontroluje výkon státní správy v ochraně veřejného zdraví a odpovídá za tvorbu a uskutečňování národní politiky v této oblasti. V rámci svých pravomocí ministerstvo současně řídí a kontroluje krajské hygienické stanice. V přímé působnosti MZ vykonávají svou činnost také dva významné ústavy, Státní zdravotní ústav a Státní ústav pro kontrolu léčiv.

Státní zdravotní ústav sleduje dlouhodobé trendy ve výskytu infekčních onemocnění a zpracovává údaje o zdraví fyzických osob v souvislosti s předcházením vzniku a šíření infekčních onemocnění. Je zapojen do systému hlášení infekčních onemocnění s možnými dopady na veřejné zdraví. Tento systém je založen na předávání informací z místní úrovně přes krajskou až na národní. Nosným prvkem systému jsou krajské hygienické stanice a jejich územní pracoviště, která zajišťují příjem informací od diagnostikujících lékařů, validaci hlášených dat, epidemiologická šetření a hlášení případů a událostí na národní úroveň. K zajištění povinného hlášení, evidence a analýzy výskytu infekčních nemocí je využíván program **EpiDat**. Program pracuje se statistickou jednotkou, kterou je vybrané infekční onemocnění, přičemž se hlásí jak potvrzené onemocnění, tak podezření z onemocnění, nosičství a úmrtí. Jednotlivé případy jsou statisticky sledovány. Každý lékař (zdravotnické zařízení), který zjistil infekční, resp. parazitární onemocnění podléhající hlášení je v programu považován za zpravodajskou jednotku. EpiDat je součástí **Národního zdravotnického informačního systému (NZIS)**. Hlášení infekčních onemocnění přijatá prostřednictvím EpiDat jsou základem pro místní, regionální, národní i nadnárodní kontrolu šíření infekčních nemocí. Z přijatých podkladů jsou připravována národní hlášení o výskytu infekčních onemocnění pro Světovou zdravotnickou organizaci (*World Health Organisation, WHO*), Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (*European Centre for Disease Prevention and Control, ECDC*).

Při výskytu infekcí přenosných ze zvířete na člověka spolupracují v rámci České republiky orgány ochrany veřejného zdraví s orgány veterinární správy. Vzájemně si neprodleně hlásí výskyt takové infekce a místně příslušné orgány následně rozhodnou o druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy.

Pro případ výskytu závažných infekčních onemocnění má Česká republika vytvořeno pracoviště určené pro izolaci a léčbu osob infikovaných původci vysoce nebezpečných nálezů. Pracoviště se nachází na klinice infekčních, parazitárních a tropických nemocí Fakultní nemocnice Na Bulovce v Praze. V rámci kliniky vykonává svou činnost Národní centrum pro izolaci a léčbu vysoce nebezpečných nálezů. Technické vybavení tohoto infekčního pracoviště zajišťuje požadovanou úroveň biologické ochrany a vyškolený zdravotnický personál. Vybraní pracovníci kliniky jsou dlouhodobě školeni v oblasti specializované péče o nemocné s vysoce nebezpečnými nálezami.

2.1.2 Ochrana zdraví při práci a relevantní právní předpisy

Vedle ochrany veřejného zdraví je důležitou oblastí také bezpečnost a ochrana zdraví při práci. Těmto otázkám se, mimo jiné, věnuje **zákon č. 262/2006 Sb.**, zákoník práce. Jeho součástí jsou požadavky věnované předcházení ohrožení života a zdraví při práci a požadavky na zajištění osobních ochranných prostředků ze strany zaměstnavatele. Vedle zákoníku práce řeší otázky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci **zákon č. 309/2006 Sb.**, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci).

K provedení uvedených zákonů bylo vydáno **nařízení vlády č. 361/2007 Sb.**, kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci. Jedna z částí nařízení je věnována podmínkám ochrany zdraví při práci s biologickými činiteli. Tato část vymezuje pojem biologický činitel, podle míry rizika infekce rozděluje biologické činitele do čtyř skupin a současně uvádí minimální opatření k ochraně zdraví při práci s biologickými činiteli. Přílohou nařízení je seznam biologických činitelů s jejich zařazením do skupin.

S ochranou zdraví při práci souvisí také **vyhláška č. 432/2003 Sb.**, kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli.

2.1.3 Mezinárodní spolupráce v případě výskytu infekčních onemocnění

Česká republika je zapojena do systému hlášení výskytu infekčních onemocnění osob na dvou základních úrovních – hlášení WHO a hlášení směrem k Evropské unii. Klíčovou roli v přípravě těchto hlášení hraje Státní zdravotní ústav, konkrétně jeho pracoviště Oddělení epidemiologie infekčních nemocí. Toto pracoviště monitoruje a analyzuje epidemiologickou situaci v oblasti infekčních nemocí jak na národní, tak na mezinárodní úrovni.

Na základě revidované verze **Mezinárodních zdravotnických předpisů** (*International Health Regulations*, IHR) přijaté v roce 2005 je Česká republika, jako členský stát WHO, povinna implementovat a provádět IHR (2005). Cílem předpisů je zamezit mezinárodnímu šíření chorob, ochrana proti němu, jeho kontrola a zajišťování reakce na ně v oblasti veřejného zdraví. Za účelem implementace IHR (2005) byl vytvořen Národní akční plán České republiky pro případ vzniku události podléhající Mezinárodním zdravotnickým předpisům. Požadavek IHR (2005) na zajištění kapacit pro předávání a příjem informací o událostech, které mohou představovat ohrožení veřejného zdraví v mezinárodním měřítku zabezpečuje Národní kontaktní místo IHR (2005), které pracuje v rámci Ministerstva zdravotnictví.

Česká republika je zapojena do Systému včasného varování a reakce (*Early Warning and Response System*, EWRS) pro všeobecné hrozby infekčních nemocí. Jedná se o neveřejný počítačový systém, prostřednictvím něhož mohou členské státy Evropské unie (*European Union*, EU) zasílat varování v případech, které mohou mít nepříznivý dopad na státy EU, sdílet informace a vzájemně koordinovat příslušná opatření.

Česká republika je také zapojena do odvětvových systémů včasného varování (*Rapid Alert Systems*, RAS), přičemž pro veřejné zdraví má asi největší význam Systém rychlého varování pro potraviny a krmiva (*Rapid Alert System for Food and Feed*, RASFF). Systém RASFF slouží k rychlé výměně informací týkajících se potravin a krmiv, které představují riziko ohrožení zdraví lidí a které se vyskytují na společném trhu zemí zapojených do systému. Zabraňuje uvedení zdravotně závadných potravin do oběhu a zajišťuje stažení či likvidaci při

jejich výskytu. K výměně informací o zdravotních hrozbách způsobených záměrným uvolněním biologických, chemických, radiačních nebo jaderných látek a materiálů slouží Systém rychlého varování pro biologický a chemický terorismus (*Rapid Alert System for Biological and Chemical Attack and Threats*, RAS-BICHAT).

2.2 Oblast zemědělství

2.2.1 Přehled relevantní legislativy z oblasti rostlinolékařství

Legislativní základ v oblasti ochrany rostlin představuje **zákon č. 326/2004 Sb.**, o rostlinolékařské péči a změně některých souvisejících zákonů. Zákon upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob týkající se především:

- ochrany rostlin a rostlinných produktů proti škodlivým organismům a poruchám,
- ochrany proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do ČR a jejich rozšiřování na území ČR a proti zavlékání těchto škodlivých organismů na území ostatních členských států Evropské unie,
- omezování nepříznivého vlivu škodlivých organismů a použití přípravků a dalších prostředků na zdraví lidí, zvířat a na životní prostředí,

Zákon dále stanoví působnost správních úřadů na úseku rostlinolékařské péče, upravuje rozsah a výkon rostlinolékařského dozoru a nařizování mimořádných rostlinolékařských opatření, stanoví odborné rostlinolékařské činnosti a požadavky na odbornou způsobilost při jejich výkonu, náhradu nákladů za provedené odborné úkony a pokuty za porušování povinností stanovených tímto zákonem.

Prováděcími právními předpisy k zákonu jsou **vyhláška č. 215/2008 Sb.**, o opatřeních proti zavlékání a rozšiřování škodlivých organismů rostlin a rostlinných produktů, a **vyhláška č. 204/2012 Sb.**, o technických požadavcích pro pověření referenční laboratoře.

2.2.1.1 Rostlinolékařská správa

Státní správu v oblasti rostlinolékařské péče vykonává Ministerstvo zemědělství a rostlinolékařská správa. Rostlinolékařská správa je správním úřadem rostlinolékařské péče podřízeným MZe. Je ústřední organizací ochrany rostlin podle Mezinárodní úmluvy o ochraně rostlin a úřadem odpovědným za výkon působnosti na úseku rostlinolékařské péče podle zvláštního předpisu Evropských společenství. Na základě ustanovení zákona č. 326/2004 Sb. vykonává rostlinolékařská správa působnost především ve věcech

- ochrany rostlin a rostlinných produktů,
- opatření proti zavlékání a rozšiřování škodlivých organismů, popřípadě invazních škodlivých organismů,
- rostlinolékařského dozoru a řízení ve věcech rostlinolékařské péče včetně nařizování mimořádných rostlinolékařských opatření, řešení krizových situací a ukládání pokut.

2.2.2 Přehled relevantní legislativy z veterinární oblasti

Hlavní pilíř legislativy v oblasti veterinární péče představuje **zákon č. 166/1999 Sb.**, o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon). Zákon stanoví požadavky veterinární péče na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů

vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

Prováděcími předpisy k tomuto zákonu jsou:

- **vyhláška č. 296/2003 Sb.**, o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností (vyhláška se mimo jiné věnuje ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka a stanovuje podrobnosti umístění a držení zvířat v izolaci);
- **vyhláška č. 299/2003 Sb.**, o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka (vyhláška řeší opatření ke zdolání nákaz zvířat a zabránění jejich šíření, stanovuje způsob a lhůty ohlašování těchto nákaz, věnuje se očkování zvířat a stanovuje požadavky na národní referenční laboratoře);
- **vyhláška č. 298/2003 Sb.**, o národních referenčních laboratořích a referenčních laboratořích (vyhláška upravuje požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře, dále se věnuje otázkám zaměření, organizace a metod činnosti národních referenčních laboratořích a referenčních laboratořích);
- **vyhláška č. 329/2003 Sb.**, o informačním systému Státní veterinární správy;
- **vyhláška č. 528/2004 Sb.**, o požadavcích na národní referenční laboratoře a referenční laboratoře v oblasti činností v působnosti zákona o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském (vyhláška upravuje požadavky na materiální a personální vybavení a na zaměření, organizaci a metody činnosti národní referenční laboratoře Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského a dalších národních referenčních laboratořích a referenčních laboratořích).

2.2.2.1 Orgány veterinární správy

Orgány veterinární správy jsou **Státní veterinární správa (SVS ČR)** a Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv.

SVS ČR se podílí na výkonu státní správy ve věcech veterinární péče. Jejím úkolem je veterinární ochrana státního území České republiky, monitorování a udržování příznivé nakažové situace zvířat, ochrana spotřebitelů před případnými zdravotně závadnými produkty živočišného původu, ochrana pohody zvířat a ochrana před jejich týráním.

Součástí SVS ČR jsou **Státní veterinární ústavy**, které provádějí laboratorní diagnostiku na úseku průkazu infekčních a neinfekčních onemocnění zvířat a laboratorní diagnostiku na úseku zdravotní nezávadnosti surovin a potravin živočišného i rostlinného původu, krmiv a vody. Tyto ústavy zajišťují síť národních referenčních laboratořích a referenčních laboratořích.

SVS ČR má vytvořen informační systém pro podporu a řízení výkonu státního veterinárního dozoru (Informační systém SVS ČR). Do systému jsou zasílány informace a data získaná jak v rámci jednotlivých pracovišť v ČR, tak z mezinárodních systémů. Součástí informačního systému je mimo jiné registr nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka. Registr eviduje údaje o zdolávání ohnisek nákaz volně žijících, hospodářských i zájmových zvířat a je přejímán z evidence nákaz Mezinárodního úřadu pro nákazy (*World Organisation for Animal Health, OIE*) a ze systému hlášení nákaz v EU (*Animal Disease Notification System, ADNS*). Do informačního systému přicházejí také data ze systému EU RASFF.

Pro případ výskytu nebezpečných nákaz nebo mimořádných událostí zřídila SVS ČR v Brně Krizové centrum SVS ČR.

2.3 Oblast ochrany životního prostředí

2.3.1 Přehled relevantní legislativy z oblasti ochrany životního prostředí

Základním předpisem v oblasti ochrany životního prostředí, který má vztah k BWC, je **zákon č. 78/2004 Sb.**, o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty. V souladu s právem Evropských společenství zákon stanovuje práva a povinnosti osob a působnost správních orgánů při nakládání s geneticky modifikovanými organismy (GMO) a genetickými produkty.

Prováděcím právním předpisem k zákonu je **vyhláška č. 209/2004 Sb.**, o bližších podmínkách nakládání s GMO a genetickými produkty (vyhláška mimo jiné stanovuje také náležitosti a postupy hodnocení rizika, požadavky na uzavřený prostor a ochranná opatření pro jednotlivé kategorie rizika při uzavřeném nakládání s geneticky modifikovanými organismy, způsob a rozsah vedení dokumentace, náležitosti havarijního plánu).

2.3.1.1 Ministerstvo životního prostředí

Ústředním orgánem státní správy a orgánem vrchního státního dozoru ve věcech životního prostředí je Ministerstvo životního prostředí (MŽP). Činností souvisejícím s GMO se věnuje Oddělení geneticky modifikovaných organismů. Toto oddělení zřizuje **Českou komisi pro nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty**, která se zabývá odbornými otázkami ve věci nakládání s GMO a produkty obsahujícími GMO. Významnou činností komise je sledování vědeckého a technologického vývoje. Na jeho základě poskytuje MŽP odborná stanoviska ke specifickým odborným otázkám nebo materiálům včetně mezinárodní výměny informací a doporučuje ministerstvu příslušná opatření.

Funkci odborného orgánu státní správy, který je pověřen dozorem nad respektováním zákonných norem v oblasti životního prostředí, zastává Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP).